

NYIRI KÖZLÖNY.

Társadalmi és ismeretterjesztő hetilap.

Szerkesztői iroda

hova a lap szellemi részét tárgyzó küldemények intézendők :
Nagy-Orosi-utca 998. sz. a.

Kiadó-hivatal :

Nagy-Orosi-utca 998. sz. a.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

helyben házhoz hordva vagy postai szétküldéssel !	
Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Évnyegyedenként	1 „

Hirdetések díja :

Minden 5 hasábos petit-sor vagy ennek térfoglalata egyszeres hirdetésért 5 kr., töltészi hirdetésért 4 kr. mind-n beígattas-nal. — Bélyegdíj minden ígatasért külön 30 ujkr.
Nyilváltásban minden háromhasábos garmond-sor 20 ujkr.

Az ég a földön.

Természeti ösztöne a gyarló halandónak hogy, ha már a földön nem talál fájdalomnak enyhülést s lelkének vigaszt, érzelmeivel és gondolataival a magasba emelkedik s ott keresi azt, ami után itt lenn a földön hiában fáradt; ott keres vigasztalódást, megnyugvást és reményt.

E magasságot, a sorsüldözöttek e menedékhelyét, a zaklatott lelkek ez árnyékos szent berkeit, az emberi találcóny nyelv ének, mennynek nevezte s e néven emlegeti ma is, évezredek után.

A képzelődés, az észnek ez örökké kis-korú gyermeke, megnépesíté ez ismeretlen magasságot, — az eget mindazzal, ami lelkének és szívének kedves és drága volt.

Oda helyezte a mindenség urát, az Istent s ennek szolgáit az angyalokat és szenteket.

Felruházta azt a szépség és dicsőség ragyogó színezetével.

Oltárt épített ott az igazságnak, szeretetnek és örökkévalóságnak.

Berendezte annak végtelen területét milliárd- és milliárd hajlékokkal, a földön kiszenvedett halandók lelke számára.

Szóval oly szépnek, dicsőnek alkotta azt, mikép nem esuda, hogy még ma is ki-mondhatlan azok száma, akik reménytől kebelrel tekintenek e magasságba.

A vallás, a hit, — az emberiség e véd-angyala csak megerősíté e tulvilág létezését.

És valóban e helyre igen nagy szükség-e volt, van az emberiségnek és lesz mind-addig, míg az eget a földre nem hozza; míg az emberi szív égi erényei tenyészetet nem nyernek, e még mindig sívár, köznapi élet talajában.

De miként lehetséges ez? Hol van az isteni férfiú, erő és hatalom, melyek e minden emberi képzeletet meghaladó óriási munkát véghez tudnák vinni?

Kérdik nemde tisztelt olvasóim?!

Való, hogy merész egy gondolat : ama csodás világot a földre hozni.

De korántsem oly kivihetetlen, mint az egyelőre látszik. Legalább nem lehetetlen.

Ha meg van a szükség, az akarat és az anyag hozzá : már megszűnt a létesítés lehetetlensége.

Pedig a szükség meg van, az akarat nem hiányzik s az anyag rendelkezésünkre áll.

Különös mégis, hogy ha az e földet menyenyé átalakító dicsőséges és áldásdús munka, csakugyan nem fog sikerülni a mostani földet lakó emberiségnek : annak oka csakis maga az ember lesz és nem is lehet más.

Lépjünk egy lépéssel közelebb tárgyunkhoz. Nézzük, meg van-e és hol az anyag, mely e nagy munkához szükséges.

Mielőtt azonban nevéneveznénk e csodás, bűvös anyagot, tekintsünk szét a természeti és erkölcsi világban.

Nem titok többé, hogy a nagy mindenséget, a világot mi tartja fenn.

Míg a természettudományok elzárva voltak az emberek előtt, kívül e föld gömbjén, messze a végtelenségben vélték rejtőzni a hatalmas erőt, mely a világot előállította és fentartja.

De mióta az emberi kutató ész behatolt a természet titkaiba, nem keressük a fentartó erőt távol!

Ott látjuk azt a legparányibb féreg csúszásában, a leghíványabb növény rostjaiban!

A világot fentartó erő, nyilatkozik mindenütt, hol élet és tenyészet, halál és hervadás van.

Egyik szerves test megszűnik lenni, hogy egy másnak adjon életet.

A föld párja, a növénynek kigőzöl-gése, a lég folyása, a nap és hold fénye, mind tényezői a nagy mindenségnek. Egyiknek a másikra kölcsönös hatása, egymáshoz való vonzódása s összműködése biztosítja a természeti világ fennállását.

Miután a természeti szerves testek ez egymáshoz való vonzódása s együttes működése oly nagyszerű és jótékony eredményt mutat fel : nevezük a szív nyelvén e csodás erőt szeretetnek.

Valóban, nem is lehet az más, mint az egymással rokon, egymásért és egymásban élő, természeti szerves testeknek egymásiránti természetes és változhatlan vonzalma, szeretete.

Pillantsunk be most már az erkölcsi világ titkaiba is.

Mi az, mi az emberiséget összetartja?

Mi alkotta a nyelvet, az emberek gondolatainak és érzelmeinek e csodás eszközt?

Mi fűzi egymásba a családi viszony láncszemeit?

Mi az, mi a szülőt gyermekéhez s ezt amához köti?

Mi lelkesíti a hazáért küzdő harcost a csaták zajában?

Mi az, mitől a szenvedő arcáról felszáradnak a fájdalom könnyűi?

Mi az, mi az emberi arcnak üdeség, szépséget és kedvességet kölcsönöz?

Nemde a szeretet?!

Vonjuk el a növénytől a napfényt és harmatot; irtsuk ki a földszinén levő erdőséget; vezessük ki a határainkból a folyamokat; meggátoltuk a természeti élet rendes folyását, tespedést idéztünk elő a vegetatióban; mert elzártuk a szeretet közlekedését.

Igy van ez a társadalmi, az erkölcsi életben is.

Tépjük ki szívünkéből a szeretet, ez egyetlen összekötő kapását, s fentartó erőjét az emberiségnek : megzavartuk a társadalom összhangját, megmélyítettük az erkölcsöket, pusztává, kielené tettük az életet, melyből mindenki kivágyik, s messze fenn a magasban, távol az emberektől, a szívtől

és a földtől keresi azt, amit elraboltunk tőlük, — a szeretetet.

Ime ez az az anyag, melyről fentebb szóltam.

A szeretet az a bűvös erő, az a csodás hatalom, mely az eget a földre lehozza, mely széppé, kedvessé, jóvá és elhagyhatlanná teszi a földet.

Az összes-világ- és társadalmi rendszer ez egyetlen alaperő, a szereteten nyugszik.

Hiábavaló tehát minden emberi törekvés; hasztalan minden reform az erkölcsi életben; minden intézmény a társadalmi téren : ha nem a szeretet az irányadó! Egyoldalú, önös és meddő marad minden igyekezetünk.

A szeretet képezte a jézusi tan lényegét. Innét volt az, hogy kezdetben e tan legbuzgóbb követői a szegény, elnyomott és lenézett néposztályból váltak ki. Azért fogalmazott meg oly gyorsan, daczára a máglyák tűzének és a hóhérpallosoknak, az emberi társadalomban; azért áll fenn mai napig is és terjed folyvást a keresztényen vallás irigyes fája : mert gyökerét a szeretet, ágait az egyenlőség, testvériség és szabadság képezik.

Igaz, hogy az önzés, a kapzsiság és hatalomvágy, a szeretet, tehát az emberiség boldogságának ez átkos ellenei, folyvást harcot viselnek e tan szelid és humanus elvei ellen : de végre is győznie kell a jobbnak. E győzelem biztosítéka pedig az azt alkotó szeretetben van letéve.

Láttuk fentebb, hogy a világegyetemet, az abban meglévő s egymásra kölcsönösen ható anyagok, szerves testek rendszeres összeműködése tartja fenn és igazgatja; mely működést oszkerütn és jogosan nevezhetjük szeretetnek.

Láttuk továbbá, hogy az emberiség szintén a szeretet törvényeinek van alávetve.

A szeretet nélkül megszűnnék ember lenni; nem volna képes beszélni, mozogni; nem tudna jót tenni senkivel; nem lelkesülne semmi szépért és nagyért. Szóval, a legszandóbb lényévé aljaslana.

És mégis, mily kevés nyomaira akadunk e fontos tényezőnek a társadalomban?!

A személy- és vagyonbiztonság, a rend és jog ellen vétkezők száma, még mindig fenyegető a társadalomra nézve.

A bűnök, a vétkek és kihágások nem-hogy fogyának; de sőt szaporodnak.

Miért van mindez?

Azért, mert nem hódolunk a szeretet törvényeinek. Nem szeretjük egymást, nem az emberiséget. Hanem élünk csak magunkért, magunkban és magunknak. Önzök vagyunk a szó szoros értelmében.

Büszkék vagyunk századunk műveltségére s a vívmányokra, miket az ész és tudomány naponkint kiküzd; uton-uffélen hangoztatjuk a polgári és társadalmi egyenlőséget; a szabadság mártírjának tartjuk magunkat; a szellemi és anyagi jólét felvirágoztatásáról álmodozunk : holott műveletleneb-

bek vagyunk, mint csak valaha lehettünk; az ész és tudomány vívmányait alacsony érdekek, az anyagi élet körül pazaroljuk el; lenézünk a nálunknál kevesebb vagyonnal rendelkező és szerényebb öltözékű embertársainkat; hajlongó rabszolgai szerepet viszünk a hatalmasok körül; s naponként fogy szellemi és anyagi tőkénk.

Művelődünk, haladunk, tagadhatlan; de veszélyes irányban.

Csinosan, fényesen, mondhatni pazarul öltözködünk; fényes házat viszünk; gazdag asztalt tartunk: de csak azért, hogy bámulassunk és irigyeljük.

Fényes, gazdagon rendezett etagér nem hiányzik az elfogadó teremben; de a könyvtárt hiában keressük.

A divatárusok, szabók s kereskedők kontói halommal hevernek az asztalfülkében; de a kiadások közt nem találjuk az irodalom, művészet, játékonyság és segélyezés rovatait.

Ilyen a mai műveltség. Cifra kirakat; egyéb semmi.

Míg a kölsőre minden szerzeményünket és tőkénk nagyrészt elfecséreljük: addig a benső, — a lélek és szív koporján, műveletlenül marad.

Ez nem művelődés, nem haladás.

A valódi és nemes műveltség ez egyetlen, de nagyszerű szóban: szeretet határozódik.

Aki szereti az embereket, az nem bánthatja, nem vetheti meg azokat.

Aki embertársait szereti, az nem lehet rossz; nem lehet irigy, nem büszke, nem lenéző.

Aki szereti embertársait, az nem tehet fel rosszat másokról, nem lehet rágalmozó.

Aki szereti embertársait, az nem fordulhat el hidegen a szerencsétlen, a sorsüldözöttől; nem tagadhatja meg filléreit a szegényektől.

És kérдем: nem e nemes és szép tulajdonok képezik-e a valódi műveltség alkotó elemeit?

Igen is ezek!

Első és főtevévőségünk legyen tehát a szeretetnek minden irányban kiterjesztése a társadalomban.

Pártoljuk a hazai tudományos, művelődési intézeteket. Állítsunk minél több szeretetházat: jótékony egyleteket, kisedővődákat, cselédintézeteket, árvai és dologházakat, iskolákat, segélytökeket.

Mozdítsuk elő a népnevelést, az általános

művelődés, az anyagi és szellemi jólét ez alapföltételét.

Szóval szeressünk mindig és mindenütt.

Ekkor azután jogosan mondhatjuk magunkat művelteknek.

Igy hozzuk le az eget a földre!

Kmethy István.

A felsőtiszavidéki gazdasági egyesület évenyegyedes választmányi gyűléséből.

Nyiregyháza, május 31.

Gencsy Ferencz elnököl alelnök megnyitja a gyűlést, Szentimrey Kálmán a mult ülésből jegyzőkönyvet fölolvastatni kéri.

A felolvasott jegyzőkönyvet felszólaló nem találja kielégítőnek, amennyiben a mintakert kezelőjének egy, az eddigienél czészeribb kezelési terv elfogadása esetében, föltétlenül bejelentett lemondása a jegyzőkönyvből kimaradt.

Az e tárgy fölött kifejtett vitából kiderült, hogy a mintakert kezelőjének lemondása nem a „kezelési tervvezet”-től, hanem attól tételeztetett fel, hogy ha az egyesület és a mintakert kezelője közti szerződés, az egyesületre nézve netalan károsnak találnának, mely esetben, a mostani kedély kész a szerződéstől az egyesület javára elállni. Nem volt tehát helye e körülménynek a jegyzőkönyvben.

Ezután a szakosztályok munkálatai jövén szövegére: utasították a szakosztályok a körükbe osztott munkálatoknak mielőbbi befejezésére.

Olvasott a földmívelés, ipar és kereskedelmi miniszternek a legújabb igen czészerűnek nyilvánult szőlőkaró-sodronyok tárgyában, az egyelőre intézett leirata, melyben tudatja, hogy ily sodronyok mála rendelkezhetők.

Az elnök javaslata folytán határozatott, hogy a mintakerthez és szőlőmíveléshez, hosszék egyelőre legalább 4 mázsa sodrony kísérletül.

Olvasott ugyancsak a fentebb említett miniszternek a faiskolák tárgyában, az ország minden törvényhatóságához megküldött intézkedése, mely mála megyei bizottmányi gyűlésben tárgyalatván s a kellő intézkedések, a megye területén megtétvén: ennek itteni bővebb tárgyalása szükségtelennek találtott.

A biharmegyei gazdasági egyesület megküldi az ezévi május 18-iki közgyűlésén felolvasott előző jelentés egy példányát, mely tudomásul vétetni határozatott.

A földmiv. miniszter, a lentermelés emelésé végett általa kiadott „utasítás”-ból, ismertetés és terjesztés végett, egy példányt küld az egyesületnek. Tudomásul vétett s a titkár utasított, hogy írjon fel még néhány példányt és ossza ki az azokat szükségelő tagoknak.

Élnék vitára s érlekes eszmecserekre nyújtott alkalmat a vas megyei gazdasági egyesület által a közmunka aránytalan és igazságtalan kivétele tárgyában, az országos képviselői testülethez intézett felirat, melyben különösen hangsúlyoztatik az, hogy a mostani közmunkakivétési aránykulcs, egyenesen a földmives osztályt nyomja.

Nyiri János pártolja a feliratot.

Korányi Miklós elvben szintén helyesli és elfogadja a vas megyei gazdasági egyesület felszólalását; de az azt támogató indokokat nem teheti magáévá. Ő a természetbeni munkát egyáltalában beszűntettni ki-

vánnt s egy általános váltásgründszert óhajtana életbe léptettni az adó alapján.

Zicherman Jakab a közmunka megváltását nem helyeslelheti. Ő minden évben megváltja azt s folyvást rossz utakon kell járnia.

Elnök nem tartja e kérdést az egyesület körébe vágónak; utalja a megyébe.

Nyiri János: Ez egyesület részént gazdálkodó, részént jószágért birtokosokból állván: csakis ily testület felszólalása lehet a legilletékesebb és hitelesebb. Az egyesületnek kötelessége e tárgyban a kormányt figyelmeztetni a bajokra. Feliratot javasol.

Korányi M.: A természetbeni közmunka azért is megszüntetendő, mert az csak az országos nagyobb és föbb vonalakra fordítatván, épen az nem használja, aki készíti; a mindennap használat alatt levő közlekedési utak pedig csaknem járhatlanok. Azon módosítás-fogadások el tehát a vas megyei felirat, az országos főt vonalakat államköltésen; a kisebb, de szintén fontos közlekedési utak pedig, természetben ki-szolgálható közmunkával tartassanak fenn.

Ez indítvány elfogadtatván, határozatba ment e szellemben irni fel a miniszteriumhoz.

A heves megyei gazdasági egyesület megküldi, az e folyó évi június 29, 30. és július 1-én tartandó aratógépverseny alaprajzát. Tudomásul vétetik.

A kereskedelmi miniszter leküldi a Svéd kormány által az ezévi Oltenburgban rendezendő gazdasági kiállításról értesítványt. E kiállítás Szabolcs-megyét nem érdekelvén, tudomásul vétetik.

A titkár jelenti, hogy a földmiv. miniszter a homokos téreken igen czészerűnek bizonyult esillagfűrt-takarómagot küldött kísérlet végett. A mag különben is későn érkezvén, nem várhatta be a választmányi gyűlést; hanem a magot kiosztotta.

A jelentés helyesléssel fogadtatott. Az eredmény elváratik.

Az eperjesi lentermelő társulat, miniszteri utasítás folytán, 187 fontnyi oroszlenmagot küld az egyesületnek azon megjegyzéssel, hogy az eredményt természetben terjeszse fel az egyesület. A kiosztással Nyiri Ferencz mintakert kezelő bizatik meg.

Olvasott a földmívelési miniszternek az egyelőre intézett azon leirata, melyben felhívja az egyesületet, hogy a termények állásáról időközönként statisztikai kimutatásokat terjeszsen fel; és pedig az őzi és tavasi vetést, a szőlőt és rétet illetőleg, mindig április 15-ig; a kalászos és kapás növényekről s szőlőről június 15-ig; a sarjúról, gyümölcsről és szőlőtermésről szeptember 30-ig.

Simon Endre minden vidékre nézve, külön állandó bizottságot kíván kiküldeni a kimutatások időnkénti elkészítésére.

Szentimrey Kálmán Bárczay Józsefet, mint különben is statisztikai fizetéses tisztviselőt, kívánja e kimutatások elkészítésével megbízatni.

Nyiri János: A kormány nem elegendhetti meg egyoldalú kimutatásokkal. Azért fordul emiatt több felé, hogy amál hibebe eredményekhez juthasson. Az időnkénti kimutatások elkészítésére kiküldendő tagokat a talaj minőség, illetőleg a vidék termékenysége szerént kell kiszemelni.

Korányi M. legczészerűbbnek véli, ha e statisztikai kiküldöttök a szolgabírói szakaszok szerént választatnak.

leány. Irmához fordulva, — hogy kísérője legyen a lépéseken felfelé.

— Köszenöm édesem. Nem fáradszom tovább. Itt van, fizesse ki a bérköcsit, egy 50 frtos csusztatva a varróleány kezébe, aki azt anélkül, hogy megtekintette volna, átvette, kösönt és visszament a bérköcsishez.

Irma a házmeztér kért fel, hogy vezetéle fel Kohányi Bertához.

A házmeztér örömmel engedett a felhívásnak.

— Köszenöm — mondá Irma Kohányi Berta szobája előtt — és belépett egy tisztva, csinos szobába, melyből ismét egy más kiséb nyilt.

— Igen asszonyom! Mivel helyetke szolgálatára? — Felelt egy 24 évesnek látszó halvány, de feltünően kedves arcú leány, közelebb lépve az érkezethez. — De hiszen ön rozsal van asszonyom! Az égbe is! Gyorsan üljön le, ide a diványra, pihenje ki magát, — miközben megfogta a fiatal nő kezét, mely forró és reszkeleg volt.

— Elküldtem kiséb. Ennyi az egész. E miatt ne nyugtalankodjék ön. Sziveskedjék inkább ide ülni mellém és tárgyalni a dologra, mely miatt önt felkerestem.

— Igen szivesen asszonyom!

— Mielőtt közölném önnel jövetelem czélját, előre is becsinátat kell kikérnem ily késői látogatásomért.

— Az asszonyom, ez szót sem érdemel. Mi akik pénzért dolgozunk, nem lehetünk ily szigoruk illem tekintetében.

— Miért nem? A munkaadó és munkás közt korántsem oly nagy a különbség, mint az emberek gondolják. Egyik adó, másik vévő. Mindegyiknek szüksége van a másikára.

— Ez mind igaz asszonyom. De a munkás sok; tehát kell, hogy a munkaadókat megbecsüljük s ekep magunk részére bizottsuk őket. Különösen nekem,

T Á R C S Z A.

Melyik volt jobb?

Eredeti beszély.

(Folyt.)

IV.

Ternyei elutazása után, Irma már két óra mulva utban volt Pest felé.

A készüléketek a lehető legnagyobb gyorsasággal és titokban végezte egy, hogy csakis Erzszi tudott az elutazásról.

Irma rendkívül felindultnak látszék. Erzszi nem győzött eleget csudálkoni urnoje ily ritka felhevülésén és zavarán, mit Irma, minden erős akaratla mellett sem tudott eltitkolni. Midőn Erzszi megölelte, pár könyűcsepp hullott a jó leány homlokára.

— Isten veled Erzszi. Nem sokára ismét látni fogsz. Ha ferjem hazra jó, mondj neki, hogy asztalan hagyott levelem felhívásával ne siessen.

A jó Erzszi nem tudott szót találni; annyira meg volt lepte urnoje magviselésével és különös, előtte érthetetlen tartalmu beszéddel.

Már az esteli vonattal Pestre érkezett Irma

— Hála nekéd égi! Csakhogy itt vagyok valárára. Az idő még nem oly igen késő. Kohányi Bertát meg ma felkereshetem. De hol, mikép keressem? — Gondolkodék. — Megvan! Itt egy divatárus bolt. Itt minden este tudni fognak róla. Ha itt nem, másutt. Ő pénzért varr; legalább így tudom jódozolgat atyámtól. Tehát előre! Siessünk; nehogy megakadályoztassam.

Az első divatáruteremben, hová Irma belépett, készséggel adtak felvilágosítást Kohányi Berta lakásáról. A tulajdonosnő igen udvariasan fogadta Irma tu-

dakozódását. Megnevezte az utcát és házat, ahol az lakott. Csak azt sajnálta, hogy kísérője nem adhat mellé. Ez némileg nyugtalanítani kezdé Irmat, mit egy szelid, kedves arcú varróleány észrevehén: sietett Irma nyugtalanságát lecsendesíteni s kisérőül ajánkozott mellé, mit Irma rendkívül szivesen fogadott.

— Ön rozsal van asszonyom! Szólítá meg a varró Irmat, midőn a terembe az utcára léptek.

— Nem édesem; csak a sietés, az ut kiséb elgyengítették. Oh én igen jól érzem magamat. Igaz, kiséb fel vagyok hevülve; de ez nálam megszokott dolog.

A varróleány látta, hogy Irma minden lépten gyengébb és kimerültebb kezd lenni.

— Engedje asszonyom, hogy bérköcsit szólítsak elő. Kohányi Berta lakása még jó távol van s ön már alig tud lépni. Ne álltassa magát; fogadjá el a tanácsomat.

— Nem bánom tehát; de csak azért fogadom el ajánlatát, hogy előbb ezínlál legyünk. Különbön ön téved édesem. Én még igen gyorsan tudnék haladni.

A varróleánynak sehogyan sem tetszett Irma mentegőzése s növekvő igazságtalansága és kimerültsége; s nem tudva Kohányi Bertával összeköttetését és látogatási czélját: egész részvétellel tudakozódott Irmatól, hogy sok végeznél valóján van-e Kohányi Bertánál?

— Miért kérdi ezt ön?

— Mert én aggodom ön miatt asszonyom. Berta közelében tudtommal nincs orvosi. Önnek pedig nem sokára szüksége lesz orvosi segélyre.

— Csalódik édesem! Én egészen jobban vagyok. Csak lépünk a kocsihoz, hogy mielőbb ott lehessünk.

És mindketten elhelyezkedtek a bérköcsiben.

Egy óranegyed mulva elértek a házat, melynek harmadik emeletében Kohányi Berta lakott özvegy beteges anyjával.

— Megengedi ön asszonyom, — kérdé a varró-

E nézet elfogadhatónak, a kiküldendő egyének kijelölésére Korányi M. titkár bízott meg.

Az országos magyar gazdasági egyesület által, a pest-budányi szállásokon, f. é. augusztus 21—27. napjaira tervezett „hízzott sertéskiállítás” részleteit és föltételeit ismertető értesítvnyt, a titkár bejelenté. Tudomásul vétetik.

A véleményezés végett leküldött „országos kertész-erdészeti törvény-tervezet” megírására kiküldött szakosztály jelentése olvastatik. A szakosztály igen üdvösködő és czélszerűnek, tehát egész terjedelmében elfogadhatónak véleményezi a törvényjavaslatot. — Csupán a 135. §-ot kívánna módosítani úgy, hogy e szakasz figyelmébe ne csak az erdőben levő kizsuzult, hanem a homok-területekre is kiterjesztetné.

Az ekép módosított törvényjavaslat elfogadhatónak nyilvánították s a formulázandó módosítvány felterjeszténi határozattal.

Nyiry Ferencz három új alapító tagot jelent be. A gyűlés eljenzével fogadja a bejelentést.

Elnök indítványozza, mikép: óhajtanod volna ha az ezidei október 2-iki ekeverseny gazdasági kiállítással köttetnék össze. A hazai gazdasági egyeteket és tekintetben versenyeznek egymással. Szabolcs megye sem maradhat tehát hátra.

Simon Endre pártolja a kiállítást s 4 tagu küldöttséget kíván kinevezetni, a kiállítási munkát elkészítésére.

Szentimrey K. rendkívüli közgyűlésben kívánja eldönteni a kérdést.

Nyiry János véleménye szerint, a mostani gyűlés is határozhat s a kiállítási előmunkálatok elkészítésével megbízandó tagok mos: rögtön kiküldhetők.

Szentimrey K. f. é. június 15-re N-Kállóba választmányi gyűlést kér hirdettetni; minthogy ugyanakkor megyebizottmányi gyűlés is lesz.

Korányi M. az előmunkálati küldöttséget meg és gyűléstől kívánja megválasztatni s indítványozza, hogy a közzagd. minisztr. kéresekkel fel e kiállítási költségeknek bizonyos segélyösszeggel fedezésére.

A kiállítási előmunkálatok elkészítésével Korányi Miklós, Mandl J. Meskó Sámuel, Simon Endre, Szentimrey Kálmán és Jármay Márton választm. tagok biztatnak meg. A munkálat fölött a f. é. január 15-re N-Kállóba összehívandó v. gyűlés fog dönteni.

ség kétségkívül gondoskodni fog: bevándorónak véleményezi ezt időt s addig, gazdálkodási szempontból, nem helyesli az új mernők felvételét.

Báthy: Helyeslem Kégly ur indítványát. De valljuk meg az igazat A hanyagság vádját e tekintetben reánk nehezl. A kijelölt vonalak sehol sem tartattak meg a szabályozásnál; minden újabb kimenetelnél, újabb vonalak választatnak. Ez a legnagyobb zavart idézi elő.

Szexty. A szabályozásra nézve, van határozat; csak az a baj, hogy e határozat nincs felsőbb helyileg megerősítve: tehát kötelező erővel nem bír. Szükségesnek találja azért, hogy e határozat mielőbb terjesztés-kel fel megerősítés végett.

Bodnár István az indítványt szintén elfogadja azon módosítással azonban, mikép: mondja ki a képviselő, hogy a szabályozási munka, így mint van, meg nem állhat, hanem vizsgáltsa azt felül egy kiküldendő bizottság által, mely azután az így felülvizsgált munkálatot terjessze a képviselői véghatározata alá.

Elnökölő polgármester jelenti, hogy: miután Fogler mérnök a városi építkezések megvizsgálása végett f. é. júliushó 1-én itt lesz, kéresekkel fel e szabályozási munkálat megvizsgálására is; s azután terjesztés-kel fel megerősítés végett.

Rómi szükségnek véli, hogy addig is, míg Fogler mérnök ur eljö, a kiküldendő bizottság tanulmányozza a munkálatot, hogy a felülvizsgálat annál könnyűbb és jobb legyen.

E bizottság tagjainak kiküldetnek: a polgármester elnökle a alatt, Kégly Gusztáv, Bodnár István, Domján S., Simon Endre, tisztiügyész, Kaeska és Palotay képv. tagok.

Vad a szabályozást beszűntetni javasolja, míg a munkálat megerősítettik, mit Domján S. és Bodnár István is pártolnak.

Jánosky. A betiltás nagy hátrányt jár az építkezésre nézve. A közigazgatási tanács egyes felmerülő esetekben mindíg intézkedhetik.

Az építkezések tehát csak szigorú ellenőrzés mellett engedtetnek meg a szabályozási munkálat végelkészüléséig és megerősítéséig.

Kégly Gusztáv azon indítványa, hogy a város közigazgatási ügyeire vonatkozó iratok, melyek a legnagyobb rendtelenségben vannak, mielőbb külön napidjásokkal rendeztesse, szintén hosszas vita tárgya lett.

Jármay Menyhért, mint aki már két évvel ezelőtt kiküldetett volt Draskóczy ur elnökle a alatt, ez iratok rendezésére, figyelmezteti a képviselőt, hogy a rendezés a főjegyző nélkül teljes lehetetlen. Ő e czérra egy fiatalabb erőből álló **kltdöttséget** kér megbízatni.

Sütő: Ez iratok rendezése, már a miniszterium által is el van rendezve; az tehát haladéktalanul rendezendő. Pártolja az előtte szót.

Uray Tamás fölöslegesen találja a küldöttséget. Minthogy a törvényszék az ő tudtával nincs dolga. Sáry jegyző ur áttételét javasolja az irományok rendezése végett.

Bodnár István: Annyi tény, hogy a város legfontosabb irományai zavarban vannak. Ezeket tehát rendezni kell; de nem idegen fiatal emberek által. Tételessé át a törvényszékot egy tanácsnok s a polgármester felügyelöle a alatt rendezze az iratokat. Minthogy pedig a második jegyzői állomás üres: díjaztasék ez alaphól az átteendő tanácsnok. Uray Tamás ur azon állítása, hogy a törvényszéknel nincs dolog, nem áll. Ott igen is sok sommás per van folyvást, melyeket a jegyző dolgoz fel.

lyesen önt, akit épen oly mérvben becsülök, mint bámulom nagy lelket és önelégződését. Ugy van kisasszony. Ön feladotta az élet legdrágább kincsét, feladta szive szerelmét egy boldogtalan teremtésért.

— Ön nagy tévedésben van asszonyom! Én mitsem tudok illi feladásról. Els is úgy volna is; ha csakugyan más boldogságért kellene szenvednem: örömmel tenném azt. Avagy van-e annál szebb, magasabb fájdalom, mint mások boldogságért szenvedni?

Mily nagy, mily nemes lélek! És e lény boldogságát én raboltam el. — Gondolta magában Terenyeyne. — De hátha én nevellek, söt okmányokkal állanék elő. Ekkor is tagadni fogná?

— Az lehetetlen asszonyom! — Lássuk tehát, ha lehetetlen-e? Nem ismer ön bizonyos Terenyey Lajost, aki — — —

— Terenyey — La — jost? — Vágott közbe Kohányi Berta.

— Igen, igen, Terenyey Lajost Nyirpataky Irma férjét!

— Asszonyom, hol vette ön e két nevet? Ki és mi jogosította ön fel arra, hogy e kérdést épen hozzam intézze? Ki ön és kinek küldöttje, hogy e tárgyról szólni merészel velem? — Velem? — Szólt Kohányi Berta, a legnagyobb felindulással, megragadva Terenyeyne jobbját.

— Csendesüljön édesem! Mindent, mindent meg fog tudni. Csak türelem. Legyen meggyőződve, hogy én a legjobb baráti vonalamban viseltem önhez s hogy e perczben senki sem gondol ön boldogságára inkább, mint én. De mielőtt kérdéseire megfelelek, lesz ön szives egy kis frisitót, például limonadét készíteni nekem. Oly melegem van. De meg önkön sem fog irtani egy kis hűtő nedv.

— Azonnal asszonyom.

Domján: Bizassek meg a polgármester e dolog keresztülvitelével.

Krasznay: A polgármester nem rendelkezhetik a törvényszéki tagokkal. Csak a főbíró közbejöttével teheti azt.

Bodnár István Czupra Endre urat kívánja a kérdéses iratok rendezésével megbízni.

Báthy törvényszéki tanácsnokot ajánl.

Krasznay: Ne bántskus a törvényszéket. A közigazgatási iratokat rendezzék a közigazg. tanácsnokok.

Bodnár I. nem kívánja a dolgot és munkát feleslegzetni; mert az igen kellemetlen; Czupra Endrét kéri megbízatni a rendezésel.

Czupra Endre: Bárki alkalmaztaszék is a közigazgatási iratok rendezéséhez, az a főjegyző ur nélkül lehetlen. Czélszerűbb lenne, ha a képviselő felmentené a főjegyzőt, a folyó munkálatról s csakis az iratok rendezését tartaná fenn részére, mint aki egyedül képes azt végrehajtani. A folyó munkákhoz pedig mást helyettesítene addig.

Bodnár Czupra nézeteit el nem fogadhatja. A főjegyző a folyó ügyektől el nem vehető. Ismét csak Czupra urat ajánlja.

Uray T. A főjegyző urat nem lehet felmenteni. Ő a pertárnokot kéri áttétetni a rendezéshez.

Krasznay G. A főbíró meghallgatása nélkül nem lehet intézkedni.

Bodnár István: A képviselőt igenis rendelkezik a tisztviselőkkel minden kezelési ügyben; nemcsak, desőt parancsol is. Bizassek meg a polgármester ur a szükséges egyén kijelölésével.

Sütő József igazat ad Krasznaynak s méltánynak és ildomosnak találja, hogy a főbíró kérdésessék meg az iránt: melyik közeget nélkülözhetné leginkább a rendezési időtartama.

Kégly Gusztáv a főbíró bethivatni kéri.

Domján S. csudálkozik, hogy miként lehet a törvényből kifolyó logiciát úgy megörni. A képviselőt a tisztviselőkkel mindig rendelkezik.

Krasznay G. nem állítja, hogy a képviselőt egyáltalában nem rendelkezhetik a tisztviselőkkel. De mindenestre tapintatosabb eljárásnak tartja, ha a képviselőt, nem rendelkezik a főbíró befolyása nélkül ennek közegeivel.

A polgármester óhajtaná, ha e messze vitt tárgy befejezetnének, azért is ajánlja, hogy miután a második jegyzői állás különben is üres: alkalmaztaszék egy jegyzőt, aki azután, a főjegyzővel egyetértőleg, mind a régi irományok rendezését teljesítene, mind a folyó ügyekben segítségül lenne a főjegyzőnek,

Ez alatt a főbíró helyet foglal a zóldasztal mellett. A polgármester indítványa elesik.

Főbíró nem helyesi a kisegítést. Ő tudja, hogy Riszdorfer főjegyző bizonyosan teljesítendi ebéli kötelességét, ha arra felszólítatik. Szabjon zárhatáridőt a képviselőt, mely alatt a rendezés teljesítendő. A főjegyző meg fogja tenni azt. Az ellenkezőt nem szabad feltelni egy becsületes tisztviselőről. Tudja, hogy a főjegyző már erre felhivatott a polgármester által. De míg a polgármester felhívása csak kérés; a képviselőt testület határozata parancs.

Bartholomaeidesz K. Nem kíván egy emberre két terhet rakni. Czupra Endre ur adassék a főjegyző mellé s tüzsékek ki határidő a rendezés teljesítésére.

Bodnár: Közvetíteni kell a dolgot. Enyingi ta-

Mig Kohányi Berta a hűsítő után nézett, Terenyeyné egy parányi ivergeséket vett ki a kivágott váll főhéferé fodrai közül s óvatosan rejté azt a baljában tartott zsebkendőbe. Ezután részét hogy e tettét el-palástolja; részét hogy kevéske szórakozzék: fölkel s egy csinosan berendezett etagere előtt állott meg. Az etagereen két egymás mellett volt arczkép rögtön megragadta figyelmét.

Az egyik Terenyey Lajosé, a másik saját arczképe volt.

Ez nem földi lény; ez angyal! Arczképemet Lajosé mellé teszi a legfeljebb helyre, hogy mindig láthassa. Oh! ha én ezt tudtam volna! Mindegy. Nekik boldognak kell lenniök. Erre esküszöm. A látottak és hallottak után még bátrabb vagyok.

Igy fűz gondolatát Terenyeyné, mit azonban, Kohányi Berta belépte miatt, felbe kellett szakítania.

— Itt van asszonyom! Figyelmezteté Kohányi Berta, a merengő nőt, miattát két pohár limonadét helyezett a diván előtti asztalkára.

— Ön már készen van a frisitóval! Mily hamar. Köszönöm. Bocssáson meg, hogy fárastottam.

— Szót sem érdemel asszonyom, csak tessék.

Terenyeyné az egyik poharat azonnal felvéve s ajkához érinté.

— Elég édes? — Kérdé Kohányi Berta.

— Nagyon is édes.

— Ugy hát vigyátsunk még pár csepp citromlevet bele.

— Jó lesz édes kisasszony.

Az idő alatt, míg a varró nő citrom utam ment, Terenyeyné a baljában volt ivergesceke tartalmát a pohárba önté.

(Vége köv.)

Nyiregyháza város képviselői közgyűléséből.

Január 10.

A május 15-én tartott képviselői gyűlés hitelesített jegyzőkönyvének felolvasása után, a mai napról jegyzőkönyv hitelesítésére Simon Endre, Kégly Gusztáv, Krasznay Gábor, Bodnár István és Sütő József képv. tagok küldettek ki.

A mai napra kitűzött „utca-szabályozás” kérdése fölött hosszú és élénk vita fejlődött ki, melynek részleteit, az ügy fontosságánál fogva, czélszerűnek találjuk olvasóinknak is megismertetni.

Kégly Gusztáv az utcák rendezésénél eddig alkalmazott mérnök helyett, egy más megbízhatóbbat kíván e fontos munkálathoz felvételni rendszeres fizetés mellett.

Uray Tamás osztja Kégly G. aggodalmát s igen kívánatosnak találja, hogy a felforgó munkálatot rendszeres mérnök vezesse; minthogy azonban a megyék és községek közeli rendezésénél, e tekintetben a felsőbb-

akinek kettő helyett kell dolgoznom. De nehogy félre értsen ön. Ezt nem azért emletem, mintha nehezségre esnék. Csak előbbi nyilatkozatomat akartam e körül-ményvel bizonyítani.

— Kettő helyett kell dolgoznom! Hogyan értem ezt? — A mellékszóban van annyám. Ő idős és gyenge s mint ilyen már lephott. Ön értemet asszonyom.

— Oh! mily boldog ön kisasszony! Anya mellett élhetni; anyai munkálatnál; visszaadni ama nagy tartozás egyrészt, melylyel a gyermek anyja irányában be-kötelezte van: valóban szép osztályrészt a sorstól, kiváló kedvezés a Gondviseléstől! Irigylem ön helyzetét kisasszony.

— És én áldom a Gondviselést, hogy e kedvezésben épen engem részesített, akinek más oldalról oly nagy rézét juttatott a bánatból.

— Önnek tehát fájdalomai is vannak kisasszony?

— De hát kinek nincsenek az életben?

— Igaz. Ez mindnyájunkkal közös. Az élet rózsái mellett, ott vannak a tövisök is, melyeket lehetlen kikerülni annak, aki a rózsákat élvezni akarja. Csak hogy a fájdalomak közt különbözőek is vannak. Egyiket saját, másikat mások hibája miatt, vagy boldogságaért kell viselnünk.

Terenyeyné utolsó szavára, Kohányi Berta a beszélő felé fordult, nagy, bánatos kék szeméit annak fokonként lelkesülő arczára szegezte.

— Honnét merítette ön e tapasztalatokat illi fiatal asszonyom?

— Az ön életéből kisasszony s az enyémből. Ön szenved mások boldogságaért, én szenvedek saját hibám miatt. Oh kisasszony! Vannak nemes, önfeláldozó tetek, melyek, ha még úgy örzetnek is, napfényre jönnek.

— De az égé asszonyom!

— Hiában titkolja szent fájdalomainak okait; én tudom azokat. Azért jöttem, hogy megismerjem szemé-

nácsonk teljesítse a kiadói tiszteit, míg Czupra Endre a rendezéssel lesz elfoglalva.

Végre kimondották a határozat, hogy: Czupra Endre átétetik a főjegyző mellé a régi iratok rendezése végett. Egyuttal utasították mindkét elnököt, hogy a restantiákról 30 nap alatt jelentést tegyen a képviselőnek.

Ülvestatott Fésüs téglamesternek a téglá és cserép árának fölemelése tárgyában beadott kérvény folytán kiküldött bizottság javaslati munkálata.

Hosszu vita után abban történt megállapodás, hogy ha Benkő pesti építész az emelkedő épületekhez alkalmasnak találja Fésüs gyártmányait, a bizottmány javaslata elfogadjatik, azaz a kért árfelemelés megadatik: miután csak a rozny ány drága, de a jó nem.

Domján küldöttséget kér kinevezetnii az 1870-iki évi városi számadások megvizsgálására.

A polgármester jelenti, hogy e számadások már be vannak terjesztve.

Számvizsgáló küldöttségi tagokul kinevezetnek: Glück Dobi, Nikelszky S. Domján, Kacska János és Kornstein Ignác, jelentéstételi határidőül f. é. június 15-ike tüzetvén ki.

a+b.

CSEVEGÉSEK.

A sóstói fürdő a pünkösdi ünnepek alatt, valóságos bucsujáró hely volt. Első napon az elegans világ rándult ki fényes fogatokon és paripákon. Másnap a közép és alsóbb néposztály zarándokolt ki. Egyik kétfogatu kocsin, másik taligán, ismét másik gyalog; kinek isten minő módot adott. Hanem azért az egyenlőség elve, habár kiesi részben; itt is érvényesítet magát: amennyiben a fogatok és szél által felvert iszonyu homokból minden kiránduló egyaránt részt vett.

A bucsujáró helyhez annyiban hasodított e napon a sóstói, amennyiben tenger népek volt gyűlőhelye, s az étel és ital a mellett hogy egy adag sültre s egy pohár itala óráig kellett várni, még drága volt. A pinchár urak már nem voltak oly demokráták, mint a homok, mely boldog-boldogtalan szemétszájt eltöltö; mert ok megvalogottak, nem ugyan az italokat és ételeket, hanem a vendégeket. Az egynemű és minőségű italt a katonának ölesoltban számították, mint az iparossegédnek; az üzletlajdonosnak ismét drágábban, míg az úrfelének a bszantásiz magas árban szolgálták ki. Talán ugy gondolkoztak, hogy: egyszer van egy évben bucsu Sóstón. A vendégek is éreztek e gondolkozás végeredményét: mert csakugyan izes szzebb távoztak a szent — vagyis inkább a drága helyről.

Egy uri ember pedig, aki mint tudjuk, a Sóstónak egyik tisztviselője, ugy sétált fel-alá a mulató publikum közt, mintha nem csak a Sóstó, hanem az egész világ fölött ő rendelkezne.

Sőt ő maga is oda nyilatkozott, hogy ugy érzi magát, mint egy kis király.

Semmi közünk érzelméhez. Csak annyit vagyunk bátrak megjegyezni, hogy: a királyság fényét mindig a biradalom határozza meg.

Az ő királysága tehát igen kiesiny lehet, nemcsak, de sajtáságos is, trónusát a homokbuczkák, az ő koronáját a fák lombjai, grémántjait a homok kovakövei, hadseregét a szunyogok, flottáját két evező nélküli csolnak, udvaronczeit a kigyók és gyíkok képezik.

Van-e ehhez fogható királyság széles kerek e világon?!

UJDONSÁGOK.

× A pünkösdi ünnepek szokott vallásos buzgósággal tartattak meg Nyiregyháza város imaházaiban. A templomok tömve voltak. Minden arcon a keresztény-egyház alakulásának emléksugára ragyogott Há-

laéretntől el minden nemesen dobogó szív, érezve és tudva, hogy az egyszerű halászok és vászmedők által alakított egyházban, ma már koronás fők hajolnak meg, ama egyszerű, de tiszta és igaz tanok előtt, melyek egy egészen új társadalmi életet és erkölcsöket teremtetek; és hogy ma már őt világ-részbén hirdettetnek azon igék melyeknek hívői a legelső pünkösdi reggelén egyetlen szobát sem töltének be.

** Szabolcsmege és a Hajdukerület tanfelügyelője Tokaji Nagy Lajos ur önagysága, egy oly felhívás szétküldésében fáradozik jelenleg, mely meg egyrésztől nyílesen nyilatkozik a szível-lelekkel hivatásának élő tanfelügyelő kifoghatatlan buzgalma mellett, másfelől a legszebb szímben tünteti elő a lelkes hazafit és nemes belső emberbarátot. E felhívás mely szavakkal figyelmezteti a társadalmat egy legnemesebb feladatának a szeretetnek gyakorlására. Rámutat a vagyonátalan szülők gyermekeire, kik a teli idősokan át, a szükségés meleg ruhámenek hiányában, az iskoláztatásban nem részesülhetnek, s ajánlja azokat Szabolcsmege széplekű hölgyei s nemesekbű fiaí szíves figyelmébe s ápoló gondjába. „Ha a szegény gyermekeket a nevelés áldásának élvezetében segítjük. — mondja a felhívás, — magasos kötelet teljesítünk: mert az oly cselhoz, mely gyümölesét csak az utómenedékben érleli meg, kétségkívűl magyob mérteke igyenyletük a magas becsüagnak és az önzetlenségnek, mint a közvelenül élvezhető törekvésnek.” Nincs okunk kétkedni a felhívásban kifejezett remeny valóulása fölött; sőt hiszünk, hogy Szabolcsmege lelkes lényei és fiaí egymással versenyző buzgalommal igyekezzenek a bennük helyezett bizalomnak megfelelni. A kegyes adományok gyűjtésére felhivattak: Nyir-Bátorban Mandel Eduard és Szilcz Ferencz. Új-Fejertón László Alajos és Szoboszlay József, N-Kállóban dr. Bleuer Miklós és Korányi Miklós, P-Ladányban Kálmán Lajos és Venczell Mihály, Nádudvaron Lukács Ignác és Nagy István, Nyiregyháza dr. Baruch Mór és Bodnár Istvan, Szent-Mihályon Dolánszky Alajos és Tóth Miklós, Polgáron Eperjessy Ferencz és Nemethy János, B-Ujvároson Horváth Jozsef és Roztomili Jozsef, K-Várdan Györgyvári Ignác és ifj. Szabó László urak. A lelkes gyűjtők, kiknek nevei annak idejében közzé fognak tétetni, kértnek a segélyadományokat folyó évi augusztus 10-éig a nevezett urakhoz beküldeni. A kegyadományok szétosztását a megyei iskolatanos fogja eszközölni, illetoleg az árlejtésleg bevisarúdon melegruhakelmeket és labbelceket a különböző hűfelekétni egyházakozseg iskolaszékének, kiosztás végett átadni. Midőn e nemes emberbaráti műveltet Szabolcsmege közönségének figyelmét felhívjuk előbb, semmint arról a lelkes kezdeményező utján értesültek volna: egyszerűsind szíves bocsánatot kérünk tanfelügyelő ur önagyságotól, e jóakaratu merészegünkert, mire leginkább az ügy fontossága és közérdekejege batorított fel.

+ A pünkösdi másodnapjára hirdettet kaszinói gyűlés, melyen az egylet elnöke, ama történeti nevezettségűvé vált april 29-iki kaszinó-báiban nyilvánult állítólagos bizalmatlansági szavazat miatt, elnöki tiszteről lemondandó volt, mint hallok daczára a sóstói néppünnepek megtartatott ugyan, amennyiben többen megjelentek; de mikorra a lemondás el, vagy nem fogadásra fölött nyilatkozni kellett volna: a tagok mind elpárologtak. A kaszinó-egyletnek eme hallgatag nyilatkozata, meggyőzheti a tisztelt elnök urat, végre is arról, hogy a bál iránt nyilvánult részvételeneg egyáltalában nem közönséletben álló személyisége ellen irányzott tüntetés volt. Eről a közvélemény is teljesen meg volt győződve. Nem levén tehát semmi alapos ok a lemondásra: szívnökből kívánjuk, hogy még sokáig vissele eme szép tiszteit, melyet a közbizalom ráruházott.

= Szabolcsmege ez idei egyik bizottmányi gyűléséből, Mészáros Dániel indítványra folytán, egy bizottság küldetett ki az indítványzó elnöklete alatt, melynek feladata volt a szabolcsmegei rokkant honvédek, ezek özvegyei és árvaí részére könyöradományokat gyűjtési s azokat a megyei honvédegylet segélyező bizottsága közbejöttével az illetők közt kiosztani. Mint

halljuk eddig 270 frt gyűlt be és ca. 2000 A küldöttség elnök megkeresése folytán, a honvédegylet segélyező bizottságának elnöke T. Krasznay Gábor ur már el is küldötte, a bizottság által felállított osztályok aránykulcsa szerént, kismélet segélyzendők névsorát, mely a következőleg van összeállítva: Belánszky Józsefné Nyiregyháza, 13 fr. 50 kr. Bodnár György N-Kálló, 13 fr. 50 kr. Hegyemgy Imre Besenyő, 27 fr. Nagy György Kenéz, 13 fr. 50 kr. Nagy Antal Hugyaj, 40 fr. 50 kr. Rézműves Ferenczné T-Dob, 13 fr. 50 kr. Szabó Ferencz Téglás, 13 fr. 50 kr. Salamon János Oros, 13 fr. 50 kr. Sós Imre Nyiregyháza, 27 fr. Ungváry József N-Kálló, 13 fr. 50 kr. Ujhelyi János N-Halász, 13 fr. 50 kr. Vida-árva Oros, 27 fr. Pap Györgyné N-Kálló, 40 fr. Ezuttal, figyelemmel a segélyzendők csekélyeségére, csakis a teljesen munkaképtelenek vétettek tekintetbe. Reméljük, hogy e névsor ezuttal még nincs befejezve; hanem folytatása következék Ajánljuk az ügyet Szabolcsmege szép lelkű hölgyei s a hazafias irányú tényekben fáradohatlan fiaí figyelmébe és pártfogásába.

** Kállay Ödön, országgyűlési képviselő fia István, pünkösdi másodnapján váltott jezetet N-Kállóban. Rozsa leányával Herminnel. Nászmagok voltak Komjáthy Pál és László Alajos. Aldás és mert a teljes boldogság erősítse meg ez igazi kölesönös szerelmen köttt szép frigyét.

* A nyiregyházi dalaregylet folyó hó 15-ékné nyári mulatságot szándékozik rendezni a „Szécsényi-lyiget”-ben. E kirándulás részletereíró józ számunk bővebb ismertetést fog hozni.

* A sóstói fürdőszolgák felügyelőjét a közönség érdekében, kérjük és figyelmeztetjük, mikép: szíveskedjék kissé szigorubb rendszabályokat alkalmazni irányukban. Sokszor egész órahosszat kénytelenek az úresen álló kádakat, nagylasban pipázgatta egész keleti kényelemmel kizsátják. E baj különben nem valami új járvány. Azért nem fog ártani, ha kiirtásához gyökeres curát használnak az illetők.

= A sóstói vendéglős kretája ellen, mely már a botrányig vízi mérészségét, lehetetlen fel nem szólalunk. A többi közül csak a palaczkos sört emeljük ki, melyert még benn Nyiregyháza 25 — a Sóstón 36 krt számítanak. Mint tudjuk, a sóstói vendéglős csak 1 krtal vehet többet az italokert, mint ahogy azok a városban kelnek Ez szerződésleg van kikötve. Ajánljuk a szerződés e pontját a hatóság figyelmébe.

Üzleti értesítés.

— Nyiregyháza, junius 3. A nyiregyházi terményesarnoknál bejegyzett terményárak a következők: rozs 2.80—2.90, új termés 80 fr 2.40—2.50, 80—80 fr 2.95—3.00 3.00—3.02 $\frac{1}{2}$, 82—82 fr 3.05—3.10; buza 82 80 $\frac{1}{2}$ fr 4.60—1.80; árpa 2.00—2.10; zab 1.90; tengeri 2.85—2.90 3.10; káposztarepce 6.50; napraforgó olaj 23.00; szesz 21 $\frac{1}{2}$ —21 $\frac{1}{4}$.

— Érték- és váltó-árfolyam a bécsi es. kir. nyilvános tözsdén jun. 3-án, 1871. 5% metallikus 59.25. 5% metallikus május es nov. eső kamattal 59.25. 5% nemzeti kölesön 69.10. 1860-iki államkölesön 99.90. Bankrészevények 7.85. Hitelrészevények 286.60. London 123.05. Ezüst 120.75. Cs. kir. arany 5.81. Napoleont 9.78.

— A tiszaivéki és kassa-oderbergi pálya közt, a kocsi kölesönös használata tekintetében, junius hó 1-től kezdve ugyanazon egyezmény lép életbe mely a tiszaivéki és az osztrák állampálya vonalaira nézve eddig fennállott.

— A miskolcz-bánrévi vonalnak műszakrendőri bejárása mult hó 31-én tartatott meg. Langer osztálytanos és a vasuti s hajózási főfelügyelőség főnökének vezetése mellett.

— A kassa-eperjesi vonalon junius hó 1-től kezdve két tervonati is fog személyeket szállítani, hetenként kétszer.

Felölös szerkesztő: K. Kmethy István.

HIRDETESEK.

(10) 3—3

Hirdetmény.

Ahlirott tisztelettel értesitem a t. cz. szülőket, hogy nálam 14 éven felüli leánykák varrógépmunkák begyakorlására kedvező feltételek mellett díjmentesen fölvevőctek.

Erdélyi Mihályné.

Lakásom: Nagy-Kállói-utca 1046-ik sz. alatt.

A fogyasztóknak fontos!!

Van szerencsém a n. é. közönségnek ajánlani:

PALACZKOS SÖRT,

a világhírű

Dreher-féle gyárból.

1 palaczk 25 kr.

a palaczkért 10 kr. külön fizetendő;

az utolsó palaczkért 9 krt szolgálak vissza, midőn kezemhez kapom.

(Láda számra 16 frt.)

Számos megrendelést kér

teljes tisztelettel

ifj. Maurer Károly

fűszerkereskedő.

(21) 3—2

Nyomatta s kiadja Dobay Sándor.

HIRDETMÉNY.

A nyiregyházi-nagy-kállói országgyűlési egyezménynek felbontásos kiegészítést iránt folyó évi június 30-iki napjának d. e. 10 órájában, Nyiregyháza város házánál írtékbes fog tartatni; midőre a vállalkozók kívánok azzal havatnak meg: hogy az árlejtés feltételök valamennt, az üneplétsi terv és köleslegesítés a megyei főjegyző hivatásánál N-Kállóban megtékinthetők s ugyanott 29-ig zárt ajtókotak is elcigádatnak. Előleges tájékozásul annyit itt is megjegyeztetik: hogy az építési költség 80,000 forintal van előirányozva. Kelt Nagy-Faluban, 1871. május 31.

Boris Barnabás, előbíró.

(23) 3—1